

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.220/2012/8.szám

A Szegedi Ítéltábla a Szecskay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Vajda János ügyvéd) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Bródy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bródy János ügyvéd) által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos I. rendű, a Fekete Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Fekete Csaba ügyvéd) által képviselt **(II.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos II. rendű, **(III.rendű alperes neve)** ugyanottani lakos III. rendű, a Kecskeméti 9. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Fazekas Péter ügyvéd) és a Fekete Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Fekete Csaba ügyvéd) által képviselt **(IV.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos IV. rendű és a Dr. Kocsis Mária ügyvéd által képviselt **(V.rendű alperes neve)** alatti lakos V. rendű alperesek ellen tűrésre kötelezés iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. április 8. napján kelt 10.a.G.40.028/2012/16. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az I-III. és V. rendű alpereseknek személyenként 200.000,- (Kettőszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az **(pénzintézet neve)** Takarékszövetkezet 2003. június 4-én 56.000.000,- Ft kölcsönt nyújtott évi 15 % ügyleti kamat mellett az **E...** Kft-nek a **(település neve 1...** helyrajzi számú, **(utca, házszám)** alatti ingatlan megvásárlásának céljára 12 havi futamidőre. A szerződés 12.3. pontja szerint a felépült apartmanok vételárának megfizetése a vevők részéről kizárólag a takarékszövetkezetnél vezetett adósi számlára történhet. A kölcsön biztosítékaul készfizető kezességvállalásra és jelzálog jog alapításra került sor, így többek között

- 2 -

az érintett ingatlanra a kölcsön és járulékai erejéig egyetemleges jelzálogjogot jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba 2003. június 9-én.

A kölcsön felhasználásával az E... Kft. megvásárolta az ingatlant, majd apartmanok kivitelezését kezdte meg, melyhez 2004. március 2-án újabb - 75.000.000,- Ft összegű - kölcsönt vett fel a takarékszövetkezettől 8 havi futamidőre évi 16 %-os ügyleti kamat mellett. Ezt a kölcsönt is készfizető kezességvállalás, valamint - több ingatlan vonatkozásában - jelzálogjog biztosította. A perbeli ingatlanra a jelzálogjog - e kölcsönszerződéssel összefüggésben - az ingatlan-nyilvántartásba 2004. március 4-én került bejegyzésre.

A társasházzá alakulást követően a jelzálogjog az egyes albetétekre - a külön apartmanokra is - rájegyzésre került a kölcsönök teljes összege erejéig.

Az I. rendű alperes a 1.../A/26. helyrajzi számú ingatlanra 2005. augusztus 3-án, a II. rendű alperes a /40. helyrajzi számúra 2004. július 22-én, a III. rendű alperes a /55. helyrajzi számúra 2003. december 29-én, a IV. rendű alperes a /58. helyrajzi számúra 2003. december 29-én, míg az V. rendű alperes a /61. helyrajzi számúra 2005. április 6-án kötött adásvételi, majd - a későbbiekben - a befejező munkálatokra vállalkozási szerződést az E... Kft.-vel. Az adásvételi szerződések tartalmazták, hogy az utolsó törlesztőrészlet megfizetése előtt az ingatlanokra bejegyzett jelzálogjogok törlésre kerülnek.

Az alperesek a vételárat, illetőleg vállalkozói díjat az eladó részére megfizették, tulajdonjogukat az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. A jelzálogjogok törlése nem történt meg.

A takarékszövetkezet 2007. április 17-én az 56.000.000,- Ft-os kölcsönből még fennálló 27.718.678,- Ft, valamint a 75.000.000,- Ft-os kölcsönből még nem teljesített 16.116.954,- Ft összegű követelését **(személy 1. neve)** -ra engedményezte 37.262.082,- Ft ellenérték fejében. Az engedményezési okirat tartalmazta, hogy az engedményes az adós tartozásaiért készfizető kezességet vállalt. Az okiratot az érintett feleken kívül az E... Kft. képviselőjében **(személy 2. neve)** és **(személy 3. neve)** ügyvezetők is aláírták.

Az engedményes az engedményezési vételárat a szerződés aláírásával egyidejűleg megfizette. Az összegből 22.262.082,- Ft-ot a **(személy 3. neve)** és akkori házastársa, a II. rendű alperes - az engedményezési vételár teljesítése céljából - bocsátott a rendelkezésére. Ezt **(személy 3. neve)** és a II. rendű alperes az engedményezési szerződés megkötésével egyidőben létrejött kölcsönszerződés alapján a takarékszövetkezet által részükre nyújtott 35.000.000,- Ft összegű kölcsönből biztosították. A további 15.000.000,- Ft engedményezési vételárrészletet az engedményes az **(pénzügyintézet neve)** Takarékszövetkezet által ugyanazon a napon számára nyújtott kölcsönből finanszírozta, melynek szerződésben rögzített célja az „E... Kft. kölcsöntartozásainak kezességtént történő megfizetése”.

(személy 1. neve) 2009. május 20-án engedményezési szerződést kötött a felperessel. Eszerint a két hitelszerződésből még fennálló, összesen 43.835.632,- Ft-ra és ennek 2007. április 17-től a kifizetésig járó évi 18 %-os késedelmi kamatára vonatkozó követelését a felperesre engedményezte. A szerződésben utaltak az **(pénzügyintézet neve)** Takarékszövetkezet és **(személy 1. neve)** között létrejött engedményezésre. Rögzítették, hogy a követelések biztosítékaul több jelzálogjog szolgál.

Gf.I.30.220/2012/8.szám

Az engedményezést követően az alperesek tulajdonában álló ingatlanokra korábban bejegyzett jelzálogjogok jogosultjaként a felperes került átvezetésre.

A csopaki 1.../A/52. helyrajzi számú ingatlan tulajdonosa - a **K... Kft.** - ellen annak ügyvezetője, **(személy 1. neve) - (végrehajtó személyneve)** önálló bírósági végrehajtó előtt 146.ÖV.22/2008. számon - 2008. február 8-án végrehajtási eljárást kezdeményezett. Az ingatlan árverése folytán a végrehajtást kérő követeléséből - amelyet 37.262.082,- Ft-ban határozott meg, és aminek alapját egy közjegyző által kiállított, ugyanilyen összegre vonatkozó tartozáselismerés képezte - 17.288.821,- Ft 2009. június 22-én megtérült. Ekkor az ingatlan teherlapján az ingatlan-nyilvántartásban első ranghelyen az 56.000.000,- Ft kölcsön és járulékai, második ranghelyen a 75.000.000,- Ft kölcsön és járulékai erejéig **(személy 1. neve)** javára bejegyzett jelzálogjog szerepelt.

(személy 1. neve) 2005. június 7. és 2006. április 12. napja között több ízben változó összegű - 1.200.000,- Ft és 21.390.000,- Ft közti összegű - kölcsönöket nyújtott **(személy 3. neve)**-nak, aki vállalta azok határidőben történő visszafizetését.

Az **E... Kft.**-vel szemben 2007. június 20-i kezdőnappal felszámolási eljárás indult, a felszámolási zárómérleg elkészítésének napja 2008. szeptember 25-e, majd a társaságot a cégjegyzékből törölték. A felperes bejelentett hitelezői igénye nem térült meg.

A felperes keresetében annak egyetemleges tűrésére kérte kötelezni az alpereseket, hogy a tulajdonukat képező csopaki 1.../A/26., /40., /55., /58. és /61. helyrajzi számú ingatlanokból az őt megillető 43.835.632,- Ft és járulékai erejéig fennálló követelést végrehajtás útján kielégítse. Arra hivatkozott, hogy az egyenes adós a hitelező felé fennálló, 43.835.632,- Ft összegű tartozását nem rendezte, melynek jogosultja engedményezés folytán a felperes lett. Az alperesek, mint dologi kötelezettek ezért a Ptk. 251. § (1) bekezdése és 255. § (1) bekezdése alapján kötelesek tűrni, hogy jelzálogjoggal terhelt ingatlanaik végrehajtása útján a felperes az igényét kielégítse. Utalt arra, hogy az adós gazdasági társaság felszámolás folytán megszűnt, a felszámolási eljárásban a hitelezői igény nem térült meg.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak az eladó szerződésszegésére atekintetben, hogy a jelzálogjogot - vállalása ellenére - ingatlanaikról nem törölte, holott a vételárat megfizették.

A II-III. rendű alperesek kiemelték, az **E... Kft.** **(személy 1. neve)** -val és a takarékszövetkezettel úgy állapodott meg, hogy a hitelintézet a fennálló tartozás 85 %-ának, 37.262.082,- Ft-nak a megfizetése ellenében **(személy 1. neve)** -ra engedményezi a követelést, aki azt a **(személy 3. neve)** és a II. rendű alperes által a rendelkezésére bocsátott pénzüsszezből teljesítette. Ezzel a kft. tartozása mind a hitelező, mind az engedményes irányába megszűnt, következésképpen az engedményezési szerződések színteltek, illetőleg lehetetlen szolgáltatásra irányulnak, ekként semmisek. Az így megszűnt főkötelezettséghez mellékkötelezettség sem kapcsolódhat, az érvénytelen engedményezésre a felperes igényt nem alapíthat. Álláspontjuk szerint a 2009. május 20-i engedményezési szerződés azért is érvénytelen, mert akkorra a főkötelezettet a cégjegyzékből már törölték.

A IV. rendű alperes hivatkozása szerint a 75.000.000,- Ft és járulékai erejéig fennálló jelzálogteher az adásvételi szerződésének megkötése és a tulajdonjogának bejegyzése közti időpontban került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba, amelyhez hozzájárulását nem kérték ki. Kifogásolta, hogy egyes ingatlanokról a jelzálogjogot törölték. Utalt arra is, hogy ez a teher legfeljebb az ingatlan szerkezetkész állapotára vonatkozhat, az általa megvalósított beruházásokra nem terjedhet ki.

Az elsőfokú bíróság 2011. május 25-én kelt 10.a.G.40.321/2010/35. sorszámú - kiegészített - ítéletével az alpereseket a kereseti kérelem szerint marasztalta.

A peres felek fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Határozatának indokolásában további bizonyítást látott szükségesnek arra nézve, **(személy 1. neve)** irányában milyen összegben történt teljesítés az engedményezett követelés kiegyenlítése céljából, illetőleg az általa kezdeményezett végrehajtási eljárás során volt-e megtérülés, mivel csak ezek ismeretében lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a felperesre történt engedményezés időpontjában állt-e fenn követelése - az adott jogviszonyból eredően - **(személy 1. neve)** engedményezőnek, amelynek nemteljesítése miatt a felperes a dologi adósokkal szemben felléphet.

A megismételt eljárás eredményeképpen az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperesre engedményezett követelés valójában 37.262.082,- Ft összegű volt, mivel a bank felé fennállt, ezt meghaladó tartozás érvényesítéséről **(személy 1. neve)** lemondott. Ezt bizonyítja, hogy végrehajtási eljárást is az alacsonyabb összegre vezetett. Megállapította, hogy a végrehajtás során az engedményezett követelés térült meg 17.288.821,- Ft erejéig, miután az elárverezett ingatlanra első és második ranghelyen **(személy 1. neve)** -nak a perbeli követeléseket biztosító jelzálogjogosultsága volt bejegyezve. Tekintettel arra, hogy a takarékszövetkezet, valamint **(személy 1. neve)** közti engedményezési szerződés létrejöttének időpontjában **(személy 3. neve)** és a II. rendű alperes az engedményesnek 22.262.082,- Ft-ot megfizetett, megállapítható, hogy a teljes, 37.262.082,- Ft összegű követelés - annak kamataival együtt - megtérült. Ennek következtében a felperesre történt engedményezéskor már nem volt olyan követelés, amelyért az alperesek helytállni tartoznának az ingatlanukat terhelő jelzálogjoggal összefüggésben vezetett végrehajtás túrése útján.

Az ítélettel szemben, annak részbeni megváltoztatása és az alperesek 26.546.811,- Ft és járulékai erejéig a tulajdonukban álló, jelzálogjoggal terhelt ingatlanokra vezetett végrehajtás túréseire kötelezése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében nem vitatta, hogy **(személy 1. neve)** engedményező részére a végrehajtási eljárásban az engedményezett követelésből 17.288.821,- Ft megtérült, etekintetben nem sérelmezte az elsőfokú bíróság elutasító határozatát. Álláspontja azonban az volt, hogy **(személy 1. neve)** nem mondott le az engedményezési vételár és a bank felé fennálló tartozás különbözetéről, erre utaló bizonyíték nem merült fel. Mivel pedig **(személy 3. neve)** és a II. rendű alperes részéről a 22.262.082,- Ft összegű teljesítés egyéb, a felperes által az eljárásban igazolt magánkölcsonök törlesztését célozta, a meg nem térült - 26.546.811,- Ft és járulékai erejéig fennálló - követelés

- 5 -

Gf.I.30.220/2012/8.szám

érvényesítésére a felperes jogosult a jogszerű engedményezés kapcsán olyan formában, hogy az alperesek tulajdonát képező, jelzálogjoggal terhelt ingatlanokból végrehajtás útján kielégítést kereshessen.

Az I-III. és V. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan.**

A takarékszövetkezetnek a 2007. április 17-i engedményezés időpontjában az egyenes adóssal szemben fennálló követelése - a két kölcsönszerződésből eredően - 27.718.678,- Ft, illetőleg 16.116.954,- Ft, azaz összesen 43.835.632,- Ft volt, amelyet személyi és dologi biztosítékok biztosítottak.

Személyi biztosítékként - többek között - **(személy 3. neve)** adósi ügyvezető, a II. rendű alperes és az engedményes, **(személy 1. neve)** vállalt készfizető kezességet. **(személy 1. neve)** kezességvállalásának tényét tartalmazza az engedményezési szerződés is, és azt tanúkénti meghallgatásakor is elismerte (10.a.G.40.321/2010/26. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal).

Dologi biztosítékot pedig - egyebek mellett - az alperesi ingatlanokat, valamint a csopaki 1.../A/52. helyrajzi számú ingatlant terhelő jelzálogjog jelentett.

A pénzügyintézet az engedményestől teljes követelésének 85 %-ára, 37.262.082,- Ft-ra tartott igényt, melynek megfizetésével a két kölcsönszerződésből eredő követelése megszűnt. Ezt az összeget **(személy 1. neve)** mint az egyik egyetemleges készfizető kezes egyenlített ki, akinek személyi kötelezettségvállalására a teljes jogviszony ismeretében, **(személy 3. neve)** és a II. rendű alperes készfizető kezességvállalására tekintettel került sor (Ptk. 275. §).

Az engedményezési vételárat egyrészt az ekkor - az engedményezőtől e célra felvett - 15.000.000,- Ft kölcsönből, másrészt a **(személy 3. neve)** adósi ügyvezető és a II. rendű alperes - mint egyetemleges készfizető kezesek - által neki átadott 22.262.082,- Ft-ból teljesítette. **(személy 3. neve)** és a II. rendű alperes ezt az összeget az ugyanezen a napon az engedményező pénzügyintézet által részükre folyósított 35.000.000,- Ft kölcsönből bocsátották a rendelkezésére. A fennmaradó 12.737.918,- Ft-ot ugyanakkor - a kölcsönszerződés tartalmából megállapíthatóan - az E... Kft. bank felé fennálló egyéb tartozásainak törlesztésére fordították.

Mivel **(személy 1. neve)** a pénzügyintézeti - az engedményezés folytán mérsékelt összegű - követelést kielégítette, a teljes követelés az azt biztosító és a kezességvállalást megelőzően keletkezett jogokkal, valamint a végrehajtási joggal együtt reá szállt (Ptk. 276. § (1) bekezdés). Ez tartalmában azt jelenti, hogy **(személy 1. neve)** **(személy 3. neve)** -nal és a II. rendű alperessel - mint egyetemleges kezestársaival - szemben a későbbiekben az összeg rájuk eső arányos részét érvényesíthette a Ptk. 338. § (1) bekezdésének megfelelően.

Jelen esetben azonban engedményezési megállapodás (Ptk. 328. § (1) bekezdés) született a pénzügyintézet és az egyik készfizető kezes, **(személy 1. neve)** között. Az alkalmazott jogi megoldás indoka az volt, hogy így a helytállásra köteles kezeseknek 15 %-kal alacsonyabb összegű adósi tartozást kellett megfizetniük.

- 6 -

Ez nem csupán **(személy 1. neve)** -nak, hanem kezestársaiknak az érdekét is szolgálta, ezért bocsátották a rendelkezésére az összeg túlnyomó részét (10.a.G.40.321/2010/21. számú jegyzőkönyv 3. oldalán **(tanú 1.személyneve)** tanúvallomása).

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletében - ahogy a Szegedi Ítéletőrtábla is erre a következtetésre jutott már a hatályon kívül helyező végzés meghozatalakor -, hogy **(személy 3. neve)** és a II. rendű alperes a 22.262.082,- Ft-ot - kezesként - a

(**személy 1. neve**) -ra engedményezett követelés törlesztésére szánták, annak csökkentése céljából fizették ki (Ptk. 290. § (1) bekezdés). Ezt mind az alap-, mind a megismételt eljárásbeli peradatok nyomatékosan alátámasztják.

E szándékukat a per során mindvégig hangsúlyozták, továbbá alátámasztja a jogi pozíciójukból fakadó - nyilvánvaló - érdekelttségük is, hiszen kezesi helytállási kötelezettségük esedékessé vált. Nem hagyható figyelmen kívül a teljesítésük összegében és időpontjában tapasztalható egybeesés sem, és a tanúvallomások is igazolták szándékukat (10.a.G.40.321/2010/21. sorszámú jegyzőkönyv (**tanú 1.személyneve**), (**személy 2.neve**), (**tanú 2.személyneve**) vallomásai).

Ezzel szemben a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére nem igazolta, hogy a (**személy 1. neve**) által (**személy 3. neve**) -nak nyújtott magánkölcsonökből milyen összegű követelés maradt fenn az engedményezés időpontjára, 2007. április 17-re, enélkül pedig még csak nem is valószínűsíthető, hogy ezek törlesztése lett volna (**személy 3. neve**) és a II. rendű alperes célja. Ezzel kapcsolatos okiratot, tényszerű, nem feltételezéseken alapuló tanúvallomást szolgáltatni nem tudott. Egyebekben életszerűtlen, hogy ez a tartozás megegyezett volna a hitelösszeg 85 %-ának 15.000.000,- Ft-tal csökkentett összegével. Ez nem zárja ki a magánkölcsonök létrejöttének tényét, illetőleg azt, hogy abból bizonyos összegű követelések még a (**személy 1. neve**) -ra történő engedményezés időpontjában fennálltak, de az elszámolás szempontjából annak van jelentősége, hogy (**személy 3. neve**) és a II. rendű alperes a (**személy 1. neve**) -nak átadott összeget melyik tartozás kiegyenlítésére szánták (Ptk. 290. § (1) bekezdés). A fent részletezett bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint mérlegelve az a következtetés vonható le, hogy az engedményezési vételár részbeni megfizetésével a céljuk az volt, hogy az E... Kft-nek a 75.000.000,- Ft-os, illetőleg 56.000.000,- Ft-os kölcsönökből még meglévő tartozásait csökkentsék, ezzel kezesi helytállási kötelezettségük mértéke csökkenjen. Következésképpen teljesítésüket - a Ptk. 290. § (1) bekezdésének megfelelően - e kölcsönök teljesítéseként kell elszámolni függetlenül attól, hogy (**személy 1. neve**) -nak azzal esetlegesen más elképzelése volt.

Mindezek alapján az ítéletábra - az elsőfokú bírósággal egyező álláspontot elfoglalva - megállapította, hogy az engedményezett követelésből (**személy 3. neve**) és a II. rendű alperes, mint készfizető kezesek 22.262.082,- Ft-ot kiegyenlítettek.

A 2007. április 17-i engedményezés kapcsán (**személy 1. neve**) -ra átszállt követelésnek dologi biztosítékai is voltak, több ingatlant terhelő jelzálogjog. Az engedményezéssel zálogjogosulti pozícióba került (**személy 1. neve**) ezért 37.262.082,- Ft-ra végrehajtási eljárást is indított, melynek során - a perbelivel egyező követelésből - 17.288.821,- Ft megtérült. Az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatos megállapításait a felperesi fellebbezés nem támadta. Így a kezestársak teljesítésével az engedményezett

- 7 -

Gf.I.30.220/2012/8.szám

követelésből összesen 39.550.903,- Ft megtérült, erre az összegre a felperes már nem tarthat igényt.

A 2007. április 17-i engedményezési szerződés létrejöttének körülményeit és a közvetett bizonyítékokat együttesen értékelve levonható az a következtetés, hogy (**személy 1. neve**), (**személy 3. neve**) és a II. rendű alperes megállapodásának része volt, hogy a 15 %-os kedvezmény őket, mint egyetemleges készfizető kezeseket, továbbá az adóst -

akinek képviselőjében az akkori ügyvezetők is aláírták az engedményezési okiratot, a szerződéskötéskor jelen voltak - egyaránt megillesse.

Erre irányuló megállapodásukat igazolja, hogy **(személy 1. neve)** maga is csupán 37.262.082,- Ft erejéig indított végrehajtási eljárást a követelés behajtására arra hivatkozással, hogy ilyen összeg erejéig állt fenn jelzálogjoga (10.a.G.40.028/2012/15. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal alja). Ezt a következtetést erősíti az is, hogy az engedményezéssel kapcsolatos szerződési folyamatban nem csak a közvetlenül érintett szerződő felek, hanem a főkötelezett képviselői, illetőleg a készfizető kezesek is részt vettek.

Mivel a követelés összegét az engedményezési vételárral megegyező összegre módosították, ami - a fentiek szerint - részben a kezestársak teljesítésével, részben a végrehajtás során megtérült, nincs olyan fennálló követelés, amelynek alapján a felperes a perbeli igénytel jogszerűen élhetne.

Megjegyzzi az ítéletábra, hogy a készfizető kezeseket a tartozás egymás közt egyenlő arányban terhelte (Ptk. 275. §, 338. § (1) bekezdés), ezért **(személy 1. neve)** az engedményezéskor - 1/3 részben - a saját kezesi kötelezettségének tett eleget, így az engedményezéssel szerzett jogosult pozíciója ilyen mértékben saját kötelezettségét érintette (confusio).

Megjegyzzi továbbá azt is - bár ezzel a hivatkozással kapcsolatosan bizonyítás nem folyt -, amennyiben a **(személy 1. neve)** érdekeltségébe tartozó K... Kft. valóban átvállalta „**(személy 3. neve)** kft-jének”, azaz az E... Kft-nek a tartozását - amire **(személy 1. neve)** tanúvallomásában utalást tett (10.a.G.40.028/2012/15. számú jegyzőkönyv 4. oldal), és így a kötelezett személyében változás következett be (Ptk. 332. § (1) bekezdés), a tartozás átvállalásával a követelést biztosító zálogjogok a zálogkötelezettek hozzájáruló nyilatkozatának hiányában megszűntek (Ptk. 332. § (3) bekezdés), ami szintén a kereset megalapozatlanságát eredményezné.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő I-III. és V. rendű alpereseknek a másodfokú eljárásbeli jogi képviselőjükkel összefüggésben felmerült költségét, melynek mértékét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján, a kifejtett munkával arányosan, a pertárgyérték szem előtt tartása mellett határozta meg.

Szeged, 2012. szeptember hó 20. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Gabriella sk.
előadó bíró

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
táblabíró